ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము - 24

శ్రీస్వామివారి అభేదస్థితి

114

పరబ్రహ్మ స్వరూపులైన సద్గురువులు నిర్గుణ నిరాకారులు మాత్రమేగాక సగుణ సాకారులుగా కూడా వారి చైతన్యం అనుక్షణమూ పని చేస్తుంది. అలా రెండు స్థితులనూ అనుక్షణం అనుభవించగల్గి, దైవాదేశం పొందిన మహనీయులు మాత్రమే అనుక్షణమూ భక్త సంరక్షణ చేయగలరు. ఈ విషయములో శ్రీస్వామివారికి శ్రీ శిరిడీ సాయినాథునితో ఎంతో చక్కని పోలిక మాత్రమే గాక ఎంతో సన్నిహిత సంబంధం గలదు. ఇది వారి జీవిత విధానంలోనే గాక వారిద్దరూ కలసి భక్తుల కిచ్చుచున్న దివ్యానుభవాల ద్వారా కూడా ప్రకటమౌతుంది.

ఇద్దరూ అస్ఖలిత బ్రహ్మచారులే. తమదంటూ ఒక నివాసం లేనివారు (అనికేతులు). ఇద్దరూ భిక్షతో జీవించారు. సిద్ధులై కూడా ఆదర్శప్రాయులై సాధువులవలె జీవించారు. ఇరువురూ నిరతాగ్నిహోత్రులు. వీరిద్దరి లీలలు, బోధలు ఎంతో సన్నిహితంగా పోలియున్నవి.

సాయినాథుడు తాను భక్తరక్షణ చేశాక నేనే చేశానని భక్తులకు ఎరుక పరచేవారు. కానీ శ్రీస్వామివారు జీవితాంతమూ తమ గుట్టును చాలా గోప్యంగా ఉంచారు.

శ్రీస్వామివారు స్వయంగా ఒకసారి భక్తులతో ఉత్తర దిక్కున తమ అన్నగారుండే వారని, వారు కూడా ఎప్పుడూ అగ్నిగుండమేసేవారని చెప్పారు. ఇద్దరూ పరిభాషలో సంకేతంగా మాట్లాడేవారు. ఇద్దరూ మహాసమాధిని గూర్చి ముందుగా చెప్పడమేగాక తరువాత గూడ శాశ్వతంగా తమ భక్తులననుగ్రహిస్తూ ఉంటామని అభయమిచ్చి అదేరీతిని తమ అభయాన్ని నెరవేరుస్తున్నారు. వీరిద్దరూ కలసి భక్తుల కొసంగిన దివ్యానుభవాలు పరిశీలిద్దాము.

ప్రఖ్యాత సాయిభక్తులైన ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారు శ్రీస్వామివారిని ప్రథమంగా దర్శించిన విషయం ఇలా తెలియచేసినారు.

"1975 సం॥లో శివరాత్రినాడు ఉదయాన్నే పూజ చేసుకున్నాక గొలగమూడిలో శ్రీ అవధూత వెంకయ్యస్వామివారిని దర్శించాలని నాకు సంకల్పం కలిగింది. శ్రీస్వామివారి భక్తుడు, విద్యార్థి అయిన చి॥ రామకృష్ణారెడ్డిని నాతో రమ్మన్నాను. 'ఆయన గొలగమూడిలో ఉన్నారో లేదో ముందుగా విచారించాలి. ఆయన ప్రక్క గ్రామాలకు వెళ్ళుతుంటారు' అన్నాడు రామకృష్ణ. ఉదయం 8:30గంటలకు నేను సాయికి అగరువత్తి సమర్పించి 'సాయి! మీరు సకల సాధు స్వరూపులు, శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారి రూపంలో వున్న తమను దర్శించ వెళ్ళుతున్నాను. వారి సన్నిధి, ఆశీర్వచనమూ విశేషంగా లభించాలి!" అని ప్రార్థించి బయల్దేరాను. సుమారు ఉ॥10 గంటలకు గొలగమూడి వెళ్ళే బస్సు మాకెదురైంది. మేమందులో ఎక్కగానే శ్రీస్వామివారి తంబురను పట్టుకొని వున్న ఒక సాధువును రామకృష్ణ గుర్తుపట్టి విచారించాడు. ఆ సాధువు 'శ్రీస్వామివారు నాలుగు రోజుల క్రిందట నెల్లూరు వచ్చి దత్తాత్రేయ మఠంలో విడిది చేశారు. మొదట వారక్కడ పదిరోజులుంటామన్నారు. అందువల్ల వారు నిర్వహించే నిరంతరాగ్నిహోత్రానికి అవసరమైన కట్టెలు కూడా భక్తులు సిద్ధం చేశారు. కానీ వారీ ఉదయం 8:30 గంటలకు తాము తక్షణమే గొలగమూడి బయలుదేరాలని చెప్పారు. వెంటనే భక్తులు వారిని గుఱ్ఱపుబండిలో అక్కడకు పంపారు. వారు అరగంట క్రిందట గొలగమూడి చేరి వుండాలి' అన్నాడు. కొద్ది నిమిషాలలో మేము శ్రీస్వామివారి సన్నిధికి చేరాము. శ్రీస్వామివారు ఆకస్మికంగా గొలగమూడి చేరడంతో భక్తులెవ్వరూ ఆయన దర్శనార్థం అక్కడకు రాలేదు. నేను, రామకృష్ణారెడ్డి మాత్రమే సుమారు ఆరుగంటలు వారి సన్నిధిలో ప్రశాంతంగా గడిపాము. మా ఇద్దరినీ, గురువారపు భజన బృందాన్నీ ఎంతో గొప్పగా ఆశీర్వదించారు శ్రీస్వామివారు. కనుక శ్రీస్వామివారు తమ రూపమేనని శ్రీ సాయి నాకు తెలిపినట్లనిపించింది. తరువాత అప్పుడప్పుడూ నేను, మా సత్సంగసభ్యులు శ్రీస్వామివారిని దర్శిస్తూ వచ్చాము."

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు కలిచేడు నుండి మజిలీ మార్చాలని సామాన్లు బండికెక్కించమన్నారు. సామానంతా ఎక్కించి శ్రీస్వామివారిని బండి ఎక్కమంటే

'పొయ్యేందుకు వీలులేదు. సామాను బండి నుండి దించి బండివానికి ఆరు రూపాయలిచ్చి పంపమ'ని ఆజ్ఞాపించారు. ప్రయాణము ఎందుకు నిలుపుతున్నారని సేవకులకు అర్థం కాలేదు.

ఆ రోజు ఉ॥ 9 గంటలకు సోదరుడు శేషాద్రి విద్యానగర్ నుండి శ్రీస్వామివారి దర్శనానికై బస్సు దిగాడు. శ్రీస్వామివారు అకస్మాత్తుగా ప్రయాణము ఆపుకోడానికి కారణం అప్పుడు అందరికీ అర్థమయింది. విద్యానగర్ నుండి శ్రీస్వామివారి దర్శనానికి బయలుదేరబోతూ శ్రీస్వామివారి దర్శనమిప్పించమని శ్రీసాయిని శేషాద్రి ప్రార్థించిన సమయంలోనే ఇక్కడ శ్రీస్వామివారు ప్రయాణం విరమించుకున్నారు! సకలసాధుస్వరూపి శ్రీ సాయి, శ్రీస్వామి వేరుకాదు కదా!

1980 సం॥లో ఆశ్రమంలో సమాధి మందిరం కట్టేందుకు ఇటుకలు తీసుకొచ్చిన లారీ వచ్చింది. ఆరోజు శ్రీస్వామివారు అందరినీ ఇప్పుడున్న సమాధి మందిర ప్రాంతంలో పడుకోమన్నారు. 'అయ్యా ఇక్కడ పెంచల కొండంత మశీదు పడుతుందయ్యా' అని అన్నారు. వారి సమాధి మందిరం ఒక సంవత్సరం లోపల వెలిసింది.

కాని వారు తమ సమాధి మందిరాన్ని '**మసీద**'ని ఎందుకన్నారో ఆలోచించవలసి యున్నది. ద్వారకామాయి పేరు పెట్టి మసీదులో నివసించిన మహనీయుడు శ్రీ శిరిడి సాయినాథుడే. ఇచ్చట మతభేదం లేకుండా సర్వమతస్తులు వారి వారి మతానుసారం దైవాన్ని ఆరాధిస్తారు. అంతేగాక మసీదు అని పిలువబడుతూ హిందూ దేవాలయములలోవలె గంటలు కొట్టడం, తులసిమాతను పూజించడం ఒక్క శిరిడిలో తప్ప మరెక్కడా లేదు. **శిరిడిలో వలె గొలగమూడిలో గూడా సర్వమతస్తులు శ్రీస్వామివారిని ఆరాధించి వారి కృపను పొందుచున్నారు.** కనుక శ్రీస్వామివారు తమకు, శ్రీసాయినాథునకు భేదం లేదని తెలుపుచున్నారు.

1980 సం॥లో శ్రీస్వామివారు తలుపూరులో నారాయణదాసుగారి ఆశ్రమంలో విడిది చేసియున్నారు. శ్రీస్వామివారి సేవకుడు గురవయ్యగారికి నేను శ్రీ సాయిలీలామృతం చదివి వినిపించాక వారా గ్రంథాన్ని పారాయణ చేస్తున్నారు. ఒకరోజు నేను, గురవయ్య ప్రక్క ప్రక్కగా శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో పడుకొని నిద్రిస్తున్నాము. అర్థరాత్రివేళ గురవయ్య నలభై గజాల దూరం

వెళ్ళి తిరిగి వస్తూ 'నీవు నిద్ర వల్ల వెంటనే లేచి రాలేక పోయావు' ఇప్పుడే సాయిబాబా వచ్చి వెళ్ళిపోయారు. ఆయన వచ్చి నా ప్రక్కన నిలుచున్నారు. నాకు మెలుకువ వచ్చి లేచి పాదాభివందనం చేయబోతే కదిలిపోతూ ఉన్నారు. నేను వెంబడించి గేటు దాకా వెళ్ళాను. వారక్కడ అదృశ్యమైనారు' అని చెప్పారు. వారి ఉద్రేకం చూస్తే నిజంగా శ్రీసాయి భౌతికంగా దర్శన మిచ్చినట్లే ఉన్నారు. శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో వారి ప్రధాన సేవకునకు శ్రీ సాయి భౌతికదర్శనమిచ్చి అనుగ్రహించడం శ్రీస్వామికి, శ్రీసాయికి గల సన్నిహిత సంబంధం తెలుపుతుంది.

వైద్యుల సుధాకర్ మరదలు గీతాభవాని ఇలా చెబుతుంది. “మా తల్లిదండ్రులకు నన్ను మా మేనమామగారైన వైద్యుల సురేష్‌గారికి ఇచ్చి వివాహం చేయాలని కోరిక. నన్ను చేసుకోవడం ఆయనకు ఇష్టం లేదు. వారిని వివాహమాడటం నాకిష్టమే గనుక వారితో నా వివాహమైతే దంపతులం వచ్చి శ్రీస్వామివారిని దర్శించి ఆశ్రమంలో నిద్రచేస్తామని మ్రొక్కుకున్నాను. ఈ విషయం చెప్పకుండా మా అక్క శ్రీస్వామివారి దారాన్ని మా మామగారి మణికట్టుకు కట్టింది. శ్రీస్వామివారి దారం కట్టుకుంటే మంచిదని చెప్పింది. ఒక్క నెల కూడా గడవకుండానే మా మామగారి అంగీకారంపై మా వివాహం జరిగింది. మ్రొక్కుబడి ప్రకారం శ్రీస్వామివారి ఆశ్రమంలో మా దంపతులిద్దరం నిద్ర చేశాము, నాటి రాత్రి శిరిడీ సాయినాథుడు నా స్వప్నంలో కనిపించి 'నీ వివాహమైంది గదా నాకు సత్యనారాయణ స్వామి పూజ చేయించు' అన్నారు. 'స్వామీ! మా ఇల్లు చాలా చిన్నది. పెద్ద ఇల్లు కట్టిస్తే అట్లాగే చేస్తా'నని అన్నాను. 'ఈ దారం నీవు కట్టుకో' అని ఒక దారం ప్రసాదించి అదృశ్యులైనారు. తెల్లవారి చూస్తే నిజంగానే నా పడకపై శ్రీ సాయి ప్రసాదించిన శ్రీస్వామివారి దారం ఉంది”.

బాబా తమ భక్తులకు విభూతి మాత్రమే ప్రసాదించడం సాంప్రదాయం. శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు తమ భక్తులకు తమ ఆశీర్వాద సూచకంగా విభూతితో దారము కూడా ప్రసాదించడం పరిపాటి. శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారి ఆశ్రమంలో వారి మ్రొక్కు తీర్చుటకు వెళ్ళిన సమయంలో శ్రీసాయినాథుడు ఆమెకు శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారి దారం ప్రసాదించారంటే శ్రీసాయినాథునకు, శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారికి భేదం లేదని తెలిపారన్నమాట.

గుంటూరు నివాసి జి.వి. రమణమూర్తి ఇలా వ్రాస్తున్నారు. “శిరిడీ

సాయినాథుని చరిత్ర పారాయణ ద్వారా వారితో నాకు చాలా అనుభవము లున్నాయి. వారికి, శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారికి భేదం లేదని నిరూపించారు. నేనొక సమస్యతో తికమక లాడుతుండగా నాకు శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారి చరిత్ర గ్రంథం లభించి తెరువగానే నాకు కావలసిన సందేశం లభించడంతో ఆ గ్రంథం ఆమూలాగ్రం పారాయణ చేశాను. అప్పట్లో నాకు గల గ్రహబాధల నివారణార్థం జొన్నవాడ కామాక్షమ్మ సన్నిధికి చేరాను. నాటి రాత్రి కామాక్షమ్మ, మల్లిఖార్జునస్వామి నాకు మంత్రోపదేశం చేసి అన్నీ చక్కబడుతాయని శెలవిచ్చారు. మెలకువ వచ్చింది. కానీ కళ్ళు మూసుకొనియున్నాను. "అయ్యో! నీవు మూడు రోజులు నా దగ్గరుండాలయ్యో" అనే మాటలు స్పష్టంగా వినిపించాయి. ఆ మాటల పొందిక శ్రీ వెంకయ్యస్వామి వారిదేనని తెల్లవారి గొలగమూడి చేరాను. ఆనాటి రాత్రి నేను మెలుకవగానే పడుకొని వున్నాను. రాత్రి 10 గంటల సమయం. ప్రక్కన భజన జరుగుతూ ఉంది. కాళ్ళ వద్ద శ్రీ శిరిడీ సాయి, శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు చెరొకవైపు నిలుచుకొనియున్నారు. కళ్ళు తెరిచి స్పష్టంగా చూస్తున్నాను. తన్మయత్వంలో లేవాలని గాని, మాట్లాడాలని గానీ అనిపించలేదు. వారు నా వైపే చూపిస్తూ 'రా బయటకు' అన్నారు. నాలో నుండి ఆకుపచ్చ చీర ధరించి రవిక లేని ఒక వికటరూపిణి బయటకొచ్చి నిలిచింది. 'పో! ఇక్కడ నుండి' అని స్వామి ఆజ్ఞాపిస్తున్నారు. 'నేను ఈయనను నమ్ముకొనియున్నాను. ఎచ్చుటికి వెళ్ళగలను. ఇంకెవరినైనా చూపండి పోతాను' అన్నది. వెంటనే బాబా చేతిలోని సటకాను శ్రీస్వామివారు తీసుకొని దానితో ఆ వికటరూపిణి మెడపై పెట్టి నెట్టారు. ఆమెకు కరెంట్‌షాకు కొట్టినట్లుగా అరచి వెళ్ళిపోయింది. నాటితో నాకున్న గ్రహబాధ తీరిపోయింది. (పిలిచిన పలికే దైవం!)

"గుంటూరులో నేను బాడుగ స్థలంలో పెట్టియున్న టీకొట్టు మరొకరికి అమ్మాలనుకొన్నాను. నాటి రాత్రి నాకు బాబా కలలో 'అమ్మేస్తే ఏమి తినాలనుకున్నావు' అన్నారు. మరొక స్త్రీ 'నీకు మరొక స్థలం చూపుతానంటోంది' అంతటితో స్వప్నం నుండి మెలకువ వచ్చింది. కానీ బాబా మాట లెక్క చేయక కొట్టు అమ్మేశాను. అది మొదలు బాబా చెప్పినట్లే అనేక కష్టాలకు గురియై అన్నానికి ఇబ్బందైంది.

"ఇట్లాగే ఒకరోజు బాబా స్వప్నంలో 'నాలాంటి కుమార్తె పుడుతుంది'

అన్నారు. కానీ నేను ఆడపిల్ల నాకక్కరలేదని అబార్షన్ చేయించాను. కష్టాలు తప్పలేదు. ఆ తరువాత మరలా నా భార్య 7వ నెల గర్భవతిగా నుండగా శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు నా స్వప్నంలో 'చల్ల అవుతుంది. నా దగ్గరకు రా' అని చెప్పారు. ఆ మాట నాకు అర్థంగాక శ్రీస్వామివారి దర్శనానికి వెళ్ళక అశ్రద్ధ చేశాను. ఫలితంగా నా భార్య గర్భంలో పిండం చల్లబడి చనిపోయింది. ఆపరేషన్ చేసి తీయడంలో ఆమెకు ప్రాణాపాయమైంది. కానీ బాబా నా ప్రార్థన మన్నించి ఆమె గుండెలపై తమ హస్తమునుంచినట్లు దర్శనమైంది. అప్పుడు ఆమెకు గండం గడిచి బ్రతికింది.

"నా స్వప్నంలో బాబా కనిపించి ఊరి వెలుపలొక స్థలం చూపి కొనమన్నారు. కానీ అది వ్యాపారానికి అనువైన చోటు గాదు. కనుక బాబా ఇలాంటి స్థలం చూపారేమిటి అని బాధపడి బాబాను, శ్రీస్వామివారిని ఇద్దరినీ ప్రార్థిస్తున్నాను! అటు తరువాత శ్రీవెంకయ్యస్వామివారు కలలో 'నీకా స్థలం వద్దా?' అన్నారు. అటు తరువాత శ్రీ వెంకయ్యస్వామి, బాబా ఇద్దరూ స్వప్నంలో వచ్చి గుంటూరు సెంటర్‌లో ఒక స్థలం చూపి కొనమన్నారు. ఆ స్థలం బేరం చేస్తే అసలు ఇవ్వమన్నారు. పూర్వం శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞను పాటించని ఫలితంగా అనేక కష్టాలు పడ్డాను గనుక ఈసారి ఎంత ఖరీదైనా దాన్ని కొనాలని అనేక ప్రయత్నాలు చేశాను. ఆఖరుకు 40 వేలు ముందుగా ఇస్తే తరువాత తీరిక ఉన్నప్పుడు రిజిష్టరు చేస్తానన్నాడు. అలాగే అప్పు తెచ్చి 40 వేల రూపాయలు చెల్లించాను. అమ్మిన అతను మోసగాడు. 'నీ డబ్బు పోయిందని' అన్నారు అందరూ. కానీ బాధ్యత శ్రీ స్వాముల మీద ఉంచి నిశ్చింతగా ఉన్నాను. చిత్రంగా ఒకనాటి ఉదయం అతనే వచ్చి రిజిష్ట్రేషన్ చేయించాడు. ఈ విధంగా శ్రీసాయినాథుడు, భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు భేదభావం లేకుండా కలసికట్టుగా భక్తరక్షణ చేస్తున్నారు. అది నా అదృష్టం."

వల్లపురెడ్డి నారాయణరెడ్డిగారికి, వారి తల్లిగారికి శ్రీస్వామివారు ప్రాణభిక్ష పెట్టిన విషయం భక్తులకు తెలిసినదే. కాలాంతరంలో శిరిడీ సాయినాథుని చరిత్ర పఠన ద్వారా వారిపై ఆయనకు భక్తి, శ్రద్ధలేర్పడి శ్రీసాయిని కూడా స్మరించేవారు. ఒక దినము విపత్కర పరిస్థితిలో శ్రీస్వామివారిని, సాయిని కూడా ప్రార్థింపగా నాటి రాత్రి శ్రీస్వామివారు స్పష్టంగా, శరీరముతో ఉన్నప్పటి గొంతుతో, "వారిని స్మరించినా నన్ను స్మరించినట్లే"

అని స్పష్టంగా పలికారు.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారి దివ్యత్వం గూర్చి విని వారిని దర్శించాలని ఎంతో భక్తి, శ్రద్ధలతో శ్రీభరద్వాజ మాష్టరుగారి అత్తగారు, మరదలు, మరికొంతమంది తలుపూరు చేరారు. కానీ అదే సమయానికి శ్రీస్వామివారు మరొక అడ్డతోవన బండిలో ప్రక్క గ్రామమైన కలిచేడు చేరారు. ఆ విషయం తెలిసి బస్సు లేనందున మాష్టరుగారి అత్తగారు 56 సం॥ వయస్సులో తన వృద్ధాప్యాన్ని, బలహీనతను గూడా లెక్క చేయక మిట్ట మధ్యాహ్నం ఎండలో అందరితో కలసి మూడు మైళ్ళు నడిచి కలిచేడు చేరి శ్రీస్వామివారికి నమస్కరించారు. అప్పట్లో ఎల్లప్పుడూ మౌనవ్రతంలో ఉండి ఎవ్వరినీ తాకనివ్వకుండా ఉంటూన్న శ్రీస్వామివారు, కాగితాలపై వేలిముద్రలు వేసి భక్తులకు ఇస్తూ త్వరత్వరగా కాగితాలు తమ బొటనవ్రేలి క్రింద ఉంచమని వారిని ప్రోత్సహించారు. ఆ పనిలో ఆడవాళ్ళ చేతులు శ్రీస్వామివారికి తగులుతున్నాసరే శ్రీస్వామివారు వారినేమీ ఆటంకపరచలేదు. వారి భక్తి శ్రద్ధలను శ్రీస్వామివారు అంగీకరించి ఆ విధంగా అనుగ్రహించారు.

శ్రీస్వామి దర్శనము, స్పర్శ తమకు శ్రీ సాయినాథుని అనుగ్రహం వలన ప్రాప్తించాయని, శ్రీ శిరిడీ సాయి, శ్రీస్వామివారు వేరు కాదనీ వారానందించారు.

తన అవసాన దశలో ఒక సంవత్సరం పాబోలు సుబ్బమ్మ నిరంతరం శ్రీసాయినాథుని నామజపం చేసిన ధన్యజీవి. వీరి అంతిమ ఘడియలో శ్రీస్వామివారు తమ ఆశీస్సులు, పాదతీర్థం ఈమెకు పంపారు. శ్రీస్వామివారి పాదతీర్థం స్వీకరించి చివరి శ్వాస వదలిన ధన్యజీవి. సాయినాథుని నామం చేస్తుంటే శ్రీస్వామివారు తమ పాదతీర్థం పంపారంటే వారిద్దరికీ భేదమే లేదని గదా భావము. **రూపనామములకతీతమైన వారే మహాత్ములు. అట్టివారే అంతటా నిండియుండగలరు. అంతటా నిండియున్నది ఒకే తత్త్వం గదా. అదే మన స్వామివారు.**

శ్రీస్వామివారు ఎప్పుడు కూడా క్రొత్త గ్రామాలకు, ప్రదేశాలకు వెళ్ళేవారు కాదు. తాము తరచుగా పర్యటించే గ్రామాలలోనే ఆయా స్థలాలలోనే మరలా మరలా విడిది చేసేవారు. శ్రీస్వామివారిని ఎప్పుడైనా భక్తులు

ప్రాధేయపడి ఏదైనా క్రొత్త స్థలానికి తీసుకుపోతే ఒక్కరోజు ఉండేసరికి గగనమైపోతుంది. శ్రీస్వామివారు వెంటనే ఆ చోటు వదలి వెళ్ళిపోయేవారు. శ్రీస్వామివారు ఎప్పుడూ నెల్లూరు జిల్లాలోని విద్యానగర్ గ్రామానికి వెళ్ళియుండలేదు. కానీ ఒకరోజు ఎవరియొక్క ఆహ్వానం లేకుండానే తన బృందంతో విద్యానగర్ చేరారు. అప్పుడే క్రొత్తగా నిర్మించబడి ప్రారంభోత్సవమునకు ఎదురుచూస్తున్న శ్రీశిరిడీ సాయిబాబా మందిరంలో సమాధి నిర్మించబోవు వేదికపై తమ పవిత్రమైన అగ్నిగుండాన్ని ఐదు రోజుల పాటు నిర్వహించి ఆ మందిరాన్ని పావనమొనర్చారు.

రెండవరోజు తమ సేవకులు 'మరొక గ్రామము వెడదాము స్వామీ!' అంటే 'పొయ్యేందుకు దోవ కనబడడం లేదయ్యా! ఇచట ఇరవై ఒక్క కోట్లు జమ కట్టవలసియున్నది' అని సెలవిచ్చారు. ఆచార్య శ్రీభరద్వాజగారు సాయినాథునకు పూజ చేస్తూ 'ఆసనం సమర్పయామి' అన్నప్పుడు, అంతవరకు పడుకొనియున్న శ్రీస్వామివారు లేచి కూర్చున్నారు. 'నైవేద్యం సమర్పయామి' అన్నప్పుడు, గంజి కావాలని శ్రీస్వామివారు అడిగి గంజి పోయించుకొని త్రాగారు. బాబాకు భక్తులు హారతి చేస్తుంటే ఎంతో శ్రద్ధగా హారతందుకొన్నారు. 'ఈ మందిరంలో మీకెలా ఉంది స్వామీ!' అంటే 'చాలా బాగుందయ్యా' అంటూ వారి పరిభాషలో మందిరమునకు ఆశీస్సులు అందజేశారు.

ఏనాడూ పూలమాలలు అంగీకరించని శ్రీస్వామివారు, శ్రీ భరద్వాజగారు వారి పాదములపై చామంతి పూలుంచి నమస్కరిస్తే మౌనంగా అంగీకరించి ఆశీర్వదించారు. శ్రీస్వామివారు పూలను అంగీకరించరని ఒక సేవకుడు ఆ పూలను తీసివేయబోతే శ్రీస్వామివారు అతనిని నివారించి ఆ పూలను అక్కడ నుండి కదిలించనీయలేదు. ఈ విధంగా శ్రీస్వామివారు శ్రీ సాయినాథునితో అభేదస్థితిని మనకెరుకపరచారు.

పొదలకూరు నివాసి పి.పెంచలయ్య ఇలా తెలిపారు.

"శ్రీస్వామివారు నడిచే రోజులలో నేను వారిని కొన్నాళ్ళు సేవించాను. అది మొదలు శ్రీస్వామివారి పటాన్ని ప్రతినిత్యం పూజిస్తుంటాను. ఒకరోజు 4 సం॥ వయస్సు గల మా కుమార్తె పద్మను సైకిల్ మీద తీసుకుపోతుంటే యాక్సిడెంటై మా పాప కాలు విరిగింది. 'నేను నిమిత్త మాత్రంగా కట్టు కట్టిస్తాను. కానీ కాలు బాగుపరచవలసిన బాధ్యత తమదే స్వామీ' అని

శ్రీస్వామివారిని ఆర్తితో ప్రార్థించాను. నాటి రాత్రి శ్రీస్వామివారికి బదులు శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబా స్వప్నదర్శనమిచ్చి 'నాయనా, కాలు బాగవుతుంది బాధపడవద్దు' అని చెప్పి ఆమె కాలికి ఒక పసరు పూసి కట్టు కట్టారు. శ్రీసాయినాథుడు చెప్పినట్లే ఒకే ఒక కట్టుతో పాప కాలు అతుక్కొని చక్కగా నడువగలిగింది. స్వప్నదర్శనమైన తెల్లవారి నెల్లూరు సాయిబాబా మందిరం వెళ్ళి బాబాకు పూజ చేయించి ఒక బాబా పటం తెచ్చి శ్రీస్వామివారి పటం ప్రక్కన స్థాపించి ప్రతినిత్యం ఇద్దరినీ పూజిస్తున్నాను. ఈ మహనీయులిద్దరికీ ఎలాంటి భేదమూ లేదు. లేకుంటే శ్రీస్వామివారి పటాన్ని పూజిస్తూ బాబాను గూర్చి బొత్తిగా పరిచయంలేని నాకు బాబా దర్శనమీయడమేమిటి!

"ఆగష్టు నెల 1986 లో శ్రీస్వామివారంటే భక్తి, శ్రద్ధలు గల్గి, నా యందు ప్రేమాభిమానములు గల మా మరదలుకు ప్రమాదమైన జబ్బు చేసి వెంటనే మద్రాసు తీసుకువెళ్ళారు. నాకీ వార్త తెలిసి 'ఏమి స్వామీ! ఇంతటి ఆత్మీయురాలు ఆపదలో ఉంటే కళ్ళ చూపులు కూడా లేకుండా దూరంగా పంపేశారు. దయచేసి ఆమెకు ఆరోగ్యం చేకూర్చి మరలా నేనామెను చూచేటట్లు అనుగ్రహించండి' అని ప్రార్థించాను. వెంటనే నా కన్నులు మూతపడి ఒక దృశ్యం పొడ కట్టింది. 'సాయిబాబా నా దగ్గరకొచ్చి మా మరదలును చూపిస్తా'నని నన్ను క్షణంలో మద్రాసు తీసుకువెళ్ళి ఆమె మంచం దగ్గర నిలిపారు. 'చూడు నాయనా ఈమెకు తప్పక నయమవుతుంది. ఇంజక్షను చేస్తున్నాను' అని ఇంజక్షను చేశారు. నాకు మెలకువ వచ్చింది. మా మరదలుకు జాబు వ్రాసి కనుక్కుంటే సరిగ్గా నాకు దృశ్యం గోచరించిన సమయంలో ఆమెకు గూడా బాబా స్వప్న దర్శనమిచ్చి ఇంజక్షను చేసి బాగవుతుందని ఆశీర్వదించారని జాబు వచ్చింది. అనతి కాలంలో ఆమె పూర్ణ ఆరోగ్యవంతు రాలైంది. శ్రీస్వామివారు, శ్రీసాయి వేరుగాదు. వారు నామరూపాల కతీతులైన పూర్ణ గురుతత్వం మాత్రమే."